

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **K/11184.**

Benyújtás dátuma: **2020-06-29 16:44**

Parlex azonosító: **IO9CNQ010001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Z. Kárpát Dániel (Jobbik)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (1)-(2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli választ igénylő kérdést kívánok benyújtani

Az írásbeli választ igénylő kérdés címzettje: **Orbán Viktor, miniszterelnök**

Az írásbeli választ igénylő kérdés címe: **"Mi lesz a fiataljainkkal?"**

Tisztelt Miniszterelnök úr!

A kormány évek óta tagadja, hogy Magyarországot mennyire egészségtelen mértékben érinti a kivándorlás jelensége. Ettől függetlenül a károk borzalmasak, s már a mai költségvetéseken is láttatják lenyomatukat. A kényszerű elvándorlás egyik fő eredője a lakhatási kataklizma, ugyanis hazaikeresetből fenntartani az elszabadult árú albérleteket, mellette pedig félretenni azért, hogy a jövőben saját ingatlanhoz juthassunk, átlagkeresetből szinte lehetetlen. Emiatt a 19-25 év közöttiek mintegy 525 ezren, a 31-35 év közöttiek pedig 131 ezren élnek még mindig a szüleikkel, ugyanis csak így van esélyük a spórolásra!

20-29 éves kor között a magyarországi átlagkereslet lényegesen alacsonyabb, mint idősebb életszakaszokban. Ha ebből az összegből valami gigantikus csoda folytán havonta 100 ezer forintot félre tud tenni egy fiatal (természetesen miközben otthon lakik még évekig, máshogy ez kivitelezhetetlen), akkor egy év alatt 1 millió 200 ezer forintot tud összespórolni. Egy átlagos budapesti lakás ára pedig napjainkban 30 millió forintra rúg. Azt, hogy ezen összeg hitelezés nélküli kifizetéséhez hány évet kellene itthon spórolni, talán jobb is, ha nem számolom ki, de az önerőhöz, mely a jelen lakásárak okán 6 millió forint lenne, 6 évet kellene egy amúgy már családra vágyó fiatalnak végig spórolni ahhoz, hogy egyáltalán hitelhez juthasson! Márpedig főállásban, ahol az előbb említett bért kapná, csak egyetlen után tudna elmenni, ami úgy 24 éves korára következik be egy fiatal életében.

Tehát Magyarországon ahhoz, hogy egyáltalán önerőhöz jusson valaki, 30 éves koráig otthon kell élnie. Ez elfogadhatatlan, és egyben elkésérítő! Normálisnak tartja a kormányzat ezt az állapotot, miszerint a magyar fiatalok legnagyobb százaléka azért vándorol külföldre, hogy ott szedje össze a lakásra valót? Mit üzennek azok számára, akik nem tudnak családi segítséget igénybe venni az

otthonteremtéshez?

Várom érdeemi válaszát!